

Robbe kan er niets aan doen:
hij zegt steeds dingen die niet waar zijn.
Hij kan het niet laten.
Iedereen in de klas noemt hem dan ook
een liegbeest.
Alleen Sien vindt Robbes praatjes
best wel leuk.



Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Dit FSC-label biedt u de garantie dat het gebruikte hout en papier enkel afkomstig zijn uit goed beheerde bossen.

Herdruk 2011/375
ISBN 978 90 8661 033 4
K.B. D/2005/0147/208
Bestelnr. 60 1020 410
NUR 191

Tekeningen: Claudia Verhelst

Verantwoordelijke uitgever
die Keure
Kleine Pathoekeweg 3, 8000 Brugge
H.R. Brugge 12.225
© Copyright die Keure, Brugge



Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
No part of this book may be reproduced in any form by print, microfilm or any other means without written permission from the publisher.

Thema 1 Welkom

AVI-niveau 4

Lobbe



Moniek Vermeulen

 die Keure

 Kameleoon

Ik oefen.

dicht

zucht

gezicht

achter

prachtig

glimlacht

schrik

schrijven

schrijft

schrift

verschrikt

miauw

blauw

kabeljauw

wauw

kijkt

lijkt

wijst

lijkt

blij

bijna

altijd

tijdje

tijdens

dikwijls

zwijgt

knijpt

schrijft

klinkt

grijnst

volgt

denkt

helpt

merkt

fietst

school bel

bal pen

goud vis

lieg beest

speel tijd

vlieg tuig

ver zin nen

ver haal tje

on no zel

ver drie tig

in der daad

mo ge lijk

te ke ning

ge te kend

bab bel de

sma ke lijk

schoolbel

balpen

goudvis

liegbeest

speeltijd

vliegtuig

verzinnen

verhaaltje

onnozel

verdrietig

inderdaad

mogelijk

tekening

getekend

babbelde

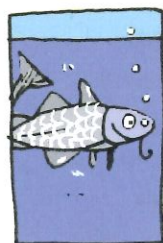
smakelijk

megalekker



blz.

- 2 Iedereen **gierde** het uit.
Iedereen was **hardop aan het lachen**.
- 3 Kamiel **grijnst**.
Kamiel heeft een **valse lach** op zijn gezicht.
- 4 Wat ga je vandaag **verzinnen**?
Welke **leugens** zul je vandaag **vertellen**?
- 4 Zijn lach **buldert** over het veld.
Zijn lach **klinkt luid** en is over het hele veld te horen.
- 6 'Doe niet zo **onnozel**!', roept ze.
'Doe niet zo **stom**!', roept ze.
- 8 Robbe **schrikt op**.
Robbe **springt op van de schrik**.
- 9 Een **kabeljauw** is een vis die in zee leeft.
Je mama of papa maakt hem klaar met een lekker sausje en frietjes.
- 10 Dat **stelt** hem **gerust**.
Dat **maakt** hem **rustig**.
- 12 Sien is **fier** op haar tekening.
Sien is **trots** op haar tekening.
Men zegt ook wel '**zo fier als een pauw**'.
- 13 Mama kijkt **verbaasd** naar de tekening.
Mama kijkt **vragend** naar de tekening. Ze snapt niet goed wat ze ziet.
- 14 Robbe vindt de soep **megalekker**.
Robbe vindt de soep **heel erg lekker**.



Lobbe



Robbe is een liegbeest. Dat zeggen de kindjes van zijn klas.
Robbe zegt dingen die niet waar zijn.
Dat is niet vreemd. Iedereen doet dat weleens.
Maar bij Robbe is het anders.
Robbe wil niet liegen. En toch gebeurt het.
Robbe vindt dat niet leuk! Elke dag heeft Robbe schrik.



Wat zal ik vandaag zeggen? Dat mijn poezen blaffen?
 Dat mijn hond miauwt? Dat oma op de maan woont?
 Dat ik kikkers in mijn bed heb? Of dat tien plus tien dertig
 is ...

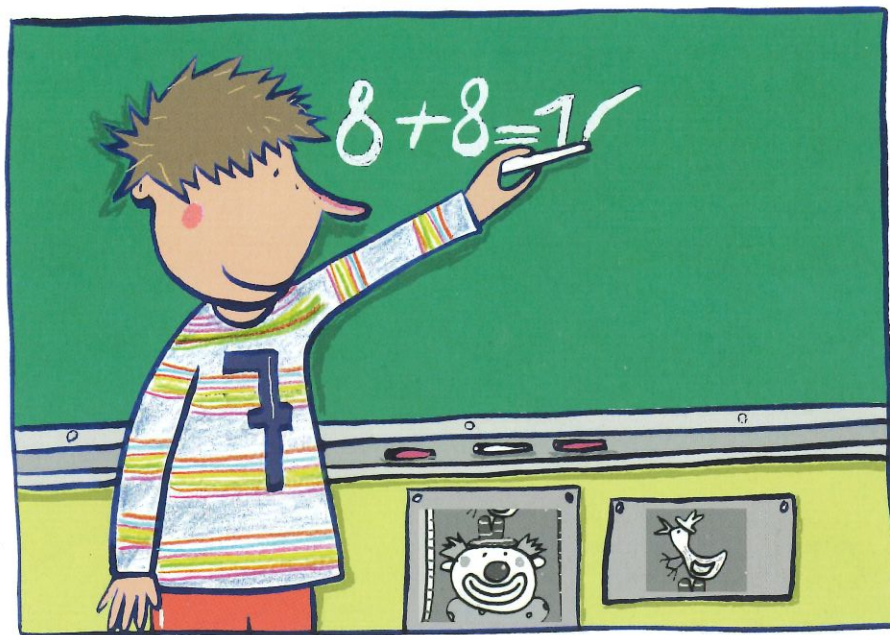
Meestal gebeurt het in de klas. Alle kinderen horen het dan.
 Die vinden dat leuk. Ze lachen hard. Zoals die ene keer.
 Robbe zei: 'Ik ben een meisje.' Iedereen gierde 📖 het uit.
 Tijdens de speeltijd liep Kattie rond.
 Ze riep: 'Robbe is een meisje met een piemel!
 Robbe is een meisje met een piemel!'



Robbe wenst dat hij nooit meer naar school moet.
 Robbe stapt de speelplaats op. Het is er druk.
 Iedereen van Robbes klas is er al.
 Ze staan in een groepje. Iedereen kijkt naar hem.
 Ze wijzen naar hem. Ze lachen.
 Robbe weet waarom. Het doet hem pijn.
 Hij gaat tot bij het groepje. Het wordt eerst heel stil.
 Dan begint Amber luid te roepen.
 'Ik ga voetballen! Wie doet er mee?'
 'Ik!' 'Ik!' 'Ik!', klinkt het luid.
 'Ik', zegt Robbe stil. Kamiel kijkt hem aan. Hij grijnst 📖.



'Nee, jij doet niet mee', zegt hij.
 'Liegbeesten zijn niet welkom in onze ploeg.'
 Robbes gezicht kleurt rood. Hij zwijgt.
 'Wat ga je vandaag verzinnen 📖?', roept Kamil.
 'Kwam je in een vliegtuig naar school? Of zwom je naar hier?'
 Zijn lach buldert 📖 over het veld.
 Alle voetballers lachen mee.
 Stil gaat Robbe weg. Hij knijpt zijn hand tot een vuist.
 Niet wenen, niet wenen ... dreunt het door zijn hoofd.
 De schoolbel rinkelt ...



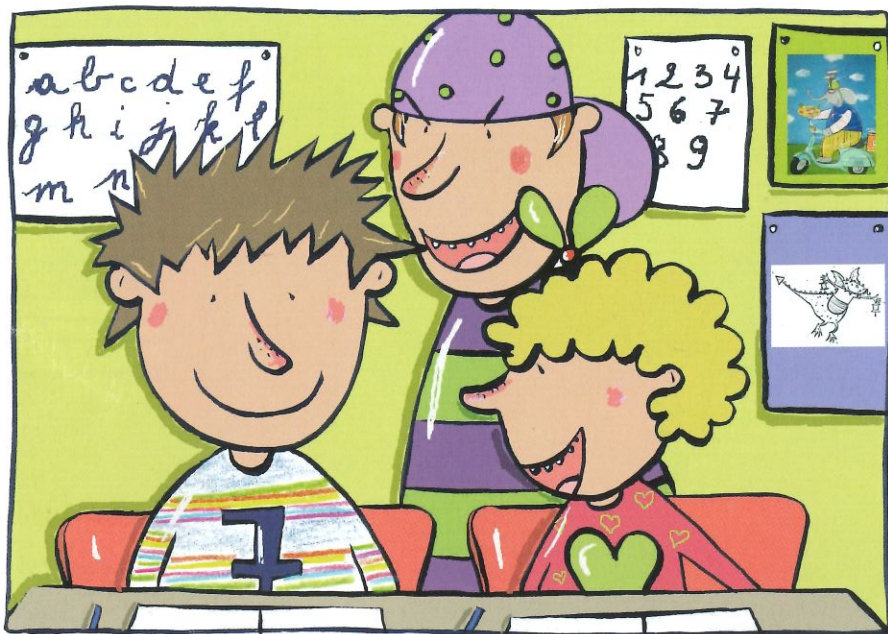
In de klas gaan alle kinderen zitten.
 Robbe schuift heen en weer op zijn stoel.
 Dat doet hij wel vaker. Hij voelt zich niet gelukkig.
 Toch niet in de klas. Dat komt door Kamil.
 Die zegt dikwijls dat Robbe niet welkom is.
 De juf begint met de les. Robbe volgt goed mee. Hij heeft schrik. Schrik dat het weer komt.
 'Robbe, wil jij die som op het bord schrijven?'
 'Ja juf', zegt hij. Hij gaat naar het bord.
 $8 + 8 = 16$ schrijft hij vlot. Oef, dat ging goed!
 'Prima Robbe', zegt de juf.



De juf leest een verhaaltje voor.
 Over een jongen die met de zon wil spelen.
 'Wat weet jij over de zon, Robbe?'
 Het wordt raar in Robbes hoofd.
 'De zon is blauw', zegt hij. Oeps, denkt hij verschrikt.
 De juf kijkt raar. Iedereen in de klas lacht.
 De juf kijkt nu boos naar Robbe.
 'Je moet nu niet onnozel  doen!', roept ze.
 Ze neemt een balpen. Ze schrijft iets in een dik schrift.
 Dan gaat ze verder met het verhaal.
 Over een gele zon.



Robbe staat verdrietig in een hoekje.
 Sien komt bij hem staan. Zij is nieuw op school.
 'Ik zeg ook weleens foute dingen', troost Sien.
 Gekke Sien, denkt Robbe.
 Zij zegt inderdaad weleens iets fout.
 Soms zegt ze dat twaalf plus vier twintig is.
 En als ze zinnen moet lezen, leest ze woorden die er niet
 staan. En ze praat zo raar. Als ze een r moet zeggen,
 zegt ze een l. Andere kinderen pesten haar.
 Tegen Sien zegt de juf nooit dat ze onnozel doet.
 Ze helpt haar altijd. Tot Sien het antwoord weet.



'Weet je wat?', zegt Sien. 'Ik denk dat de zon soms blauw is. Als ze gebotst heeft met een wolk.'

In de klas geeft de juf nieuwe plaatsen.

'Robbe, ga jij naast Sien zitten.'

'Dag Lobbe', fluistert Sien. Ze lacht.

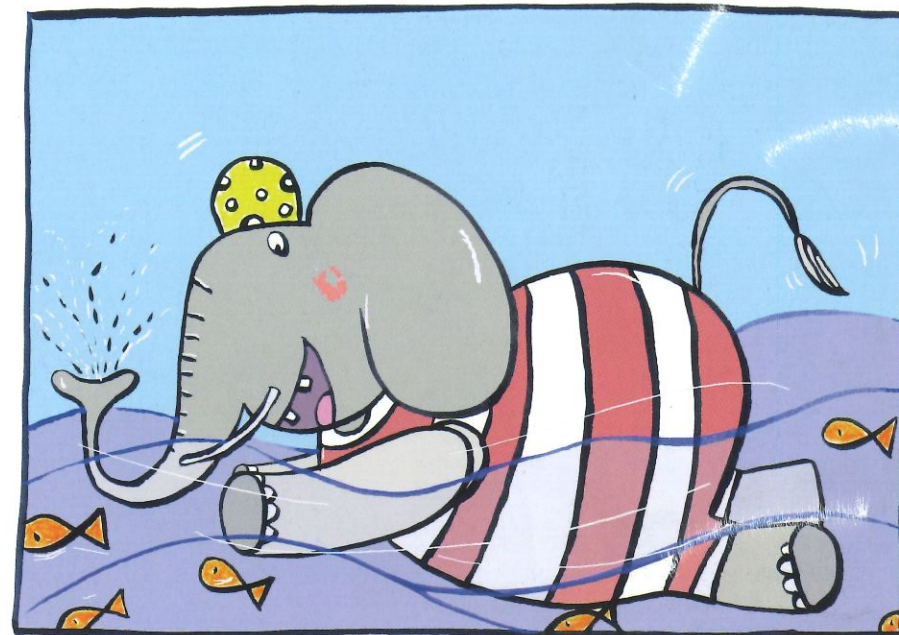
Ze heeft kuiltjes in haar wangen.

Leuk, denkt Robbe. Ook hij lacht.

'Hé, liegbeest, wanneer doe je het weer?'

Robbe schrikt op 📖. Vlak achter hem zit Kamiel.

Die vindt het leuk om dicht bij Robbe te zitten.



Robbe vindt dat niet fijn. Hij schuift op zijn stoel.

'Liegbeesten zijn niet welkom!' Het klinkt hard in zijn oor.

'Wie kent de naam van een vis?', vraagt de juf.

'Een goudvis', antwoordt Kattie.

'Een walvis', zegt Liesbet.

'Een kabeljauw 🐟!', roept Lotte.

Ze likt met haar tong over haar lippen.

'Een olifant', zegt Robbe.

De juf zegt niets. Ze neemt haar balpen. En ze schrijft weer iets in het schrift. De hele klas lacht. Of toch bijna de hele klas. Robbe lacht niet. En ook Sien niet.



'Een olifant zwemt glaag', zegt ze lief.

'Dus is hij toch een beetje een vis.'

In bed kan Robbe niet slapen. Hij denkt aan wat er die dag gebeurde. En aan de dagen daarvoor.

Hij denkt aan de rare woorden die hij zei.

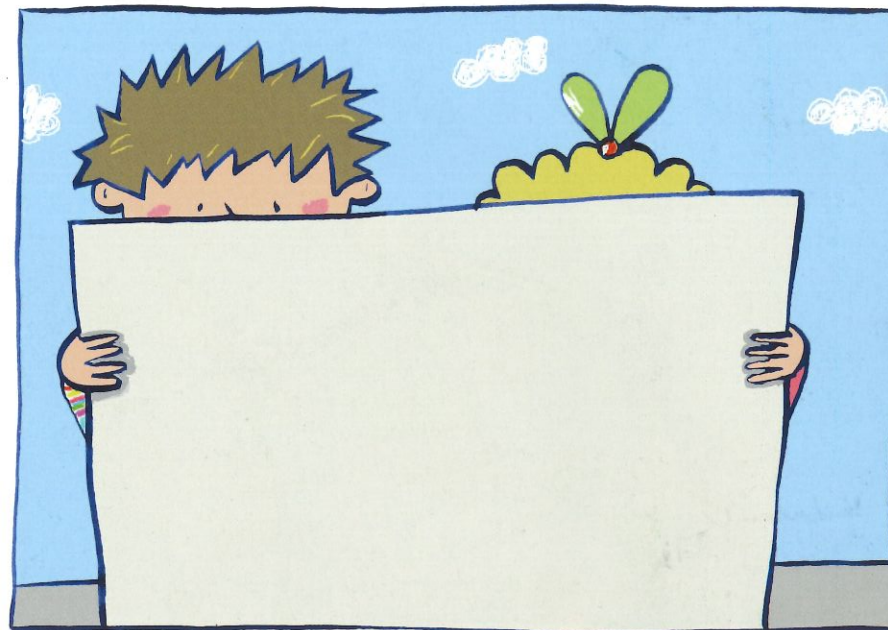
Ik ben een meisje. De zon is blauw. Een olifant is een vis.

Hij denkt aan Sien. Ook die doet weleens raar.

Maar Sien is lief. Bij haar is hij welkom.

Dat stelt hem gerust .

Naar school gaan wordt al een beetje leuker.



Robbe stapt de speelplaats op.

Sien is er al.

'Hoi Lobbel!', roept ze van ver.

'Hoi Sien.' Dan kijkt hij naar de andere kinderen.

Sien merkt dat Robbe bang is.

'Je moet el zo weinig mogelijk aan denken.'

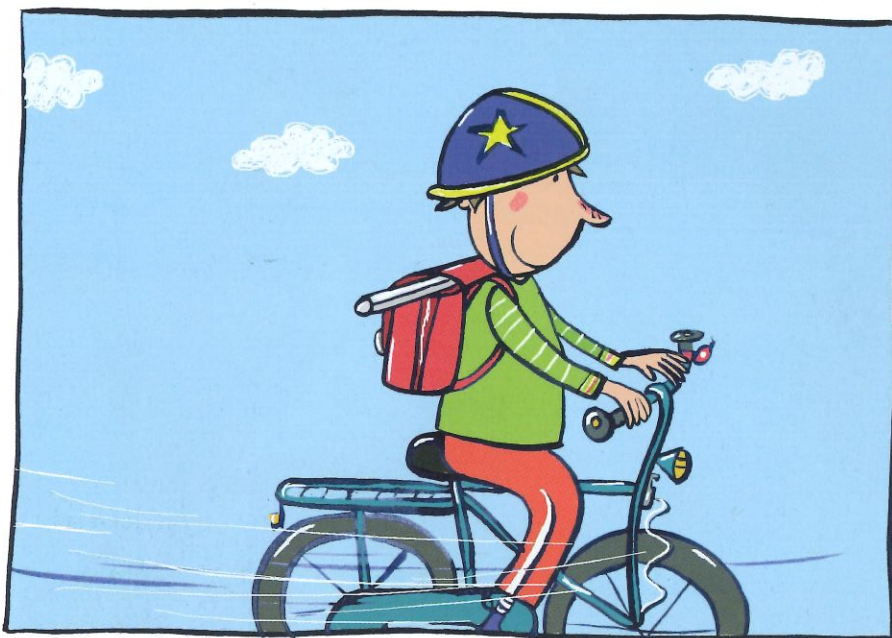
'Dat doe ik ook', zegt ze.

'Dan lukt het om mindel foutjes te maken.'

Dat lijkt Robbe niet simpel.

'Hiel Lobbe', zegt Sien. Ze geeft hem een blad.

Er staat een tekening op.



'Heb jij dat getekend?', vraagt Robbe.

'Ja', zegt Sien fier 📖.

Het is halfvier. De bel rinkelt.

Hé, denkt Robbe. Is het al tijd om naar huis te gaan?

Het was leuk in de klas. Sien babbelde veel.

'Sien, zwijg!', zei de juf soms.

Maar een tijdje later begon Sien weer.

Robbe had geen tijd om aan iets anders te denken.

Of om schrik te hebben.

Snel stopt hij alles in zijn bank.



Het blad van Sien steekt hij in zijn tas.

Hij fietst naar huis.

'Kijk mama', zegt Robbe. 'Van Sien!'

Fier toont hij het blad.

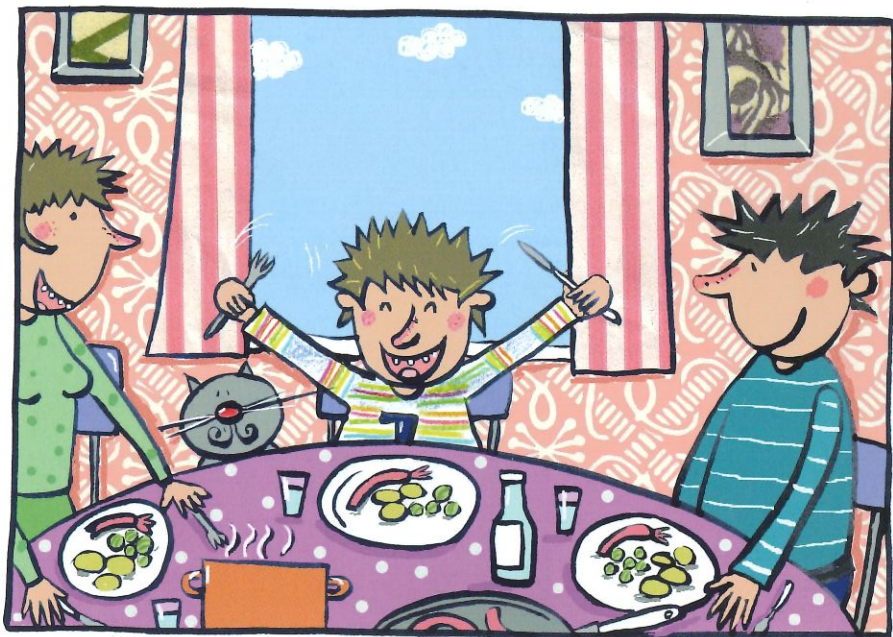
'Wauw!', roept mama. 'Dat is prachtig!'

Samen bekijken ze de tekening.

'Kijk!', zegt mama verbaasd 📖. Ze wijst naar de tekening.

'Een blauwe zon! En een olifant onder water! En hier: een huisje op de maan! Die Sien lijkt wel een rare meid.'

Robbe glimlacht. Hij zegt niets.



Robbe vindt de soep megalekker 🍲.

En de worst vindt hij heel erg smakelijk.

Hij is heel blij.

Hij vertelt.

Over de school en over Sien.

'Dat het maar vlug morgen is', zucht hij.

Mama en papa zijn verbaasd.

Dat hoorden ze Robbe nog nooit zeggen.

Maar ze zijn nog meer verbaasd wanneer Robbe zegt:

'Ik zou graag Lobbe heten.

Dat vind ik de mooiste naam die er bestaat!'